

Ἄγγελος Βενιζέλος ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δεκάτης ἐβδόμης ἑκατονταετηρίδος, διδασθεὶς αὐτόθι τὰ ἐγκύκλια μαθήματα μετέβη εἰς Ἰταλίαν καὶ διήνησεν, ἴσως ἐν Παταβίῳ, τὰς Φιλολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο διδάσκαλος τοῦ ἐν Βενετίᾳ Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1634—1639(α). Ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Πατριαρχευσάντων σελ. 1143 συναριθμεῖ τὸν Βενιζέλον μετὰ τῶν γραφάντων κατὰ τῶν καινοτομιῶν τῶν Λατίνων. Αὐτόθι συναριθμεῖ ὁ Δοσίθεος μετὰ τῶν γραφάντων κατὰ τῶν λατινικῶν καινοτομιῶν καὶ Γεώργιον Γαβριηλόπουλον, Κάλλιστον Μελενίκιον, Μελέτιον Μοναχόν, Μεθόδιον Μοναχόν, Νεκτάριον ἡγουμένον, καὶ Ἱερώνυμον Μοναχόν. ἀλλ' οὔτε περὶ τοῦ βίου, οὔτε περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν γινώσκω τι.

Παῖσιος Λιγαριδῆς, πρὶν δὲ καρῆ μοναχὸς Παντολέων καλούμενος, Χῖος, “ἀνὴρ ἐλλόγιμος, σοφός, καὶ πεπαιδευμένος κατὰ πᾶσαν ἰδέαν λόγου καὶ ἐπιστήμης, ἔμπειρος εἴπερ τις ἄλλος τῶν ἱερῶν Γραφῶν· ἐχρημάτισε διδάσκαλος τῆς ἐν Ἰασίῳ Σχολῆς. Σῶζονται τούτου διάφορα συγγράμματα οὕτω τύποις ἐκδεδομένα” (Δημήτρ. Προκοπ.). Ὁ Λιγαριδῆς ἐδιδάχθη τὴν φιλολογίαν καὶ θεολογίαν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου Η΄ ἐν ἔτει 1577 ἀνεγερθέντι ἐν Ῥώμῃ ἑλληνικῇ Κολλεγίῳ, καὶ τούτου ἕνεκα ἦν κατ’ ἀρχὰς ὑπερασπιστὴς τῶν λατινικῶν καινοτομιῶν, καὶ ἐξέδωκε μάλιστα ἐν Ῥώμῃ ἐν ἔτει 1637 μετὰ προλόγου (ἐν ᾧ τὸν Πάπαν Οὐρβανὸν Η΄ ἐπίγειον θεὸν καλεῖ) σύγγραμμα τοῦ ἀποστάτου Κερκυραίου Πέτρου τοῦ Ἀρκουδίου, Περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρὸς κατὰ Βαρλαάμ·

(α) Βλ. Βελοῦδου Χρυσάλλιδα τοῦ ἔτους 1863 σελ. 12.

Δημητρικὸν τοῦλου Ὁμοδόξου Ἑλλὰς.

